

Hogyan legyél mesterlövész

Benedek Miklós fordítása

Ahhoz, hogy mesterlövész lehess
Rendelkezned kell két szemmel
Bal és jobb oldalival
A balt behunyod, a jobbal célzol
A jobbnak rendkívül élesnek kell lennie
Élesnek, mint a sólyoménak
Vigyázz rá, mint a szemed fényére
Ne olvass sokat
Ne gubbassz sokat a monitor előtt
Csak a saját dolgoddal törődj
Egyél sok kagylót, sárgarépat és áfonyát

Nyugodt kézre van szükséged
Marokra, amely csak a fagyban remeg
Egészséges életet élj
Óvd kenyéradó szerszámodat
Napi egy kávé vagy tea
Rendszeres étkezés
Minél több zöldség és gyümölcs
Csirkehús és hal
Kerüld a stresszes helyzeteket
Aludj nyugodtan

A világra csak optikai irányzékkal tekints
A távcsövön át
A távolságok közel kerülnek
Karnyújtásnyi lőtávolságra

A célpont akár a tízszeresére is nőhet
Szó szerint kiböki a szemed
Állítsd célkeresztbe
Majd húzd meg a ravaszt
Nyugodt lelkiismerettel

Te nem embereket ölsz, hanem az ellenséget
Az ember könnyen ellenséggé válhat
Nem alkímia ez
Az ellenség egy homályos félelem benned
Amorf massa, amelyet könnyű meggyúrni
És egy usztasa vagy balija
Nemzetáruló
Egy vénasszony gyermeke
Képére formázni

Figyelmesen célozz
Ne tékozz a muníciót
A golyó drága, az élet olcsó
Az élő hús és halott szavak piacán

A hörgő testet
Egy esztéta jéghideg tekintetével szemléld
Amit nézel, egy műalkotás
Amely kétségbevonhatatlan autonómiával rendelkezik
Tiszta utcai művészet
A fej úgy kivirágzik, mint egy metafora
A transzszimbolikus kertben
A vér szétfröccsen minden irányba
Ez a barokk szépség látványa
Az ólom átúszik a testen, mint a hang az árnyékon

Mássz fel a Bach zeneház legfelső emeletére
Foglald el a leshelyed, a csövet dugd ki az ablakon
És tüzelj mindenre, ami mozog
Lőj a reáliákra, amiknek semmi keresnivalójuk
A reális eszképzizmus költészetében

Laboratóriumi gyakorlatok

Írók és farizeusok

Az öncélú hazugság sámánjai

A nem mindennapi szavak alkímistái

Melyek nem találhatóak meg

A lírai homály idény végi kiárusításain

A bölcsek követ kutatják

Érzékeny költői vesékben

A parittyákba töltény kell

A civilizációk harcában

Irodalmi tégelyekben

Literszám keverik a sekélyes csendet

Búbánatok emlékképét

Zenei elemekkel elegyítik

Némi szedersűrítményt csepegtetnek hozzá

Majd pipettával hozzáadnak

Ezerháromszáonyolcvanhét százalékos

Oldatot Isten kegyelméből

Hús-egynéhány fokos

Tiszta művészetet desztillálnak

Amelyik jól megtartja

A babérkoszorút

Az özvegyek koszorúját

A versnek nagyon

Szépnek kell lennie

Nagyon vaknak

A láthatatlan valóságra

Amely olykor annyira közönséges tud lenni:

Angyalszárnyak helyett

Csak végtagok, amelyek törnek-zúznak

Paradicsomi illatos nadragulya helyett

Csak vörös szirmok

Kivirágzott húsa

Zűrzavar és együletes végzet

Nincs egy félemler se,
Akinek a neve -ic-re végződne
Egy szerb költőnek itt semmi keresnivalója
A motívumok méltatlanok a kialvatlan szemekhez
Mélyebb jelentések nélkül
Friss bélszín patina nélkül
Csak a mézárszék kirakatába való

Többtonnányi húsból és zsírból
Képtelenség kipréselni
Akár csak tíz milligrammnyi tiszta poézist
Mindeme húsáru
Túlságosan darabos
A finomműszerekhez
A költészet laboratóriumában
Melynek polcain ott sorakoznak
Hermetikusan lezárt palackokban
A hagyomány tiszta anyagai:
A porállagú anyai ének
A szemcsés igaz hit
A Koszovó-mítosz metil-tizesei
Jefimia sűrített könnyei
Lázár átka folyékony állagban
A szent anya öröksége kémcsövekben
A szent karó és kötél dicsőítése

A sötétből föltörő csupasz szavak
Lexikátorban száradnak
Diszperziós kések a homogenizátorban
Egyesítik a költői individuumokat
Egy személytelen nemzeti irodalomká
Minden egy közös tölcserbe ömlik

A mérőhengerben nincs helye
A más kultúrákkal kevert gyanús egyvelegnek
Az idegen szellemmel szennyezőknek
A misztikus lírai szerbium tisztaságának ártóinak
A laboratórium apáról fiúra száll
Három műszakban működik
Már ük-ükszázada

A költészet párlatait
Katonai csajkákbán
Osztogatják az olvasóknak
A túlélőcsomag részeként
Használat előtt a fejet nem rázni

Az én birtokom. A mindenható kertész

Rendszeresen ápolom a látómezőt
Mentesítem a gonosztettek dudvájától
A szenvedés konkolyától
Gyökerestül tépem ki az emberevő növényeket
És az összes többi férget
Harcolok a halott kártevők ellen
A szem irritációja ellen
Amelyet a ne felejts-nefelejcs
Szűrős pollenszemei okoznak
Bomlaciddal, hullaciddal és sírociddal permetezem
A látványt, amely nyugtalanítja
Az egyszeri paraszti lelket
(A hullamentes látómező jobb)

A látómezőt megtisztítom
Az idegen testektől
Az elásott aknáktól
A bomló dögöktől
Az emberi csontoktól
Az itt ragadt szerves eredetű
Hulladékanyagoktól
Minden szennyeződéstől
Ami veszélyezteti a hasznót és a hiúságot

Csak őshonos kultúrákat ültetek
Becsületes burgonyát és aranyvesszőt
Örökzöld hirdetőtáblákat, évelő reklámokat
Koszovói bazsarózsát, királyi családfát
Cukorkokárdát, málnaszín bakancsot

A gonosz virágait, a vér rózsáit, a talaj tulipánjait
Dacot és kövirózsát
Tátikát és muskotályt

Szenteltvízzel locsolom őket
Meleg gondolatok árával öntözöm
Katódcsöves rendszeren keresztül
Elefántcsontporral trágyázom
Libatollal kapálom
Tintával táplálom
A biztonság érdekében
Minden agrotechnikai óvintézkedést megteszek
Virágozzék ezer virág
Ezer és egy kristályéjszakán át
A hősök ágyásában

A tagosítást elvégeztük
A birtokok méreteit megnöveltük
A látómezőket egy nagybirtokba vontuk össze
A latifundiumot telepatikus melegágygá változtattuk
Sötét, átláthatatlan üvegtáblákkal zártuk le
Melyeken emberi pillantás
Még soha át nem hatolt

Hatalmas látómezőnk
A szövetkezetesítés és a közös munka eredménye
Kísérleti javadalom
Kísérleti gonosz
Tükröződésmentes tükör

A semmiből az idén is
Rekordtermés várható
A szivárvány minden színében